

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Tárgy

712.21

Hely

Idő

"1919"

Személy

Szerző:

Cím: *A dolgozóké legyen a tér, a levegő és napfény!*

Forrás:

Népszava

Bp.

1919. 3. 26.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füzet)

(Oldal)

— A dolgozóké legyen a tér, a levegő és napfény! A régi társadalmi rend kirívó ellentétei és fölháborító igazságtalanságai az egész vonalon, az élet minden megnyilvánulásában kiütözközően megvoltak. A tőke, a föld és ezen a néven az élet urai minden jót és szépet megszereztek maguknak, elvonták azoktól, akik a jót és szépet megteremtették és fölhalmozták maguknak fölösleges és pazarló nagy mennyiségben. Övéké, néhány nagy uré volt minden: a legjobb és legtöbb falat, a legszebb, legdrágább ruha, fánnyal és pompával berendezett sokszobás lakás, tisztaság, kényelem, meleg és napfény. Mindent kisajátítottak maguknak és mindenből kisémmizték a dolgozók millióit. Amig ők maguk is a legnagyobb jólétben éltek és gyermekeiket is így és ilyen életre nevelhették, addig a proletárok milliói a legsötétebb nyomorban, oduknak lakva, éhezve, fázva, rongyokban járva, a teremő munka másoknak gyümölcsöző nehéz igáját húzva robotoltak át egy hosszú életet és gyermekeiket hasonló nyomorban, hasonló sorsra nevelték. Amig a mágnáspaloták pompás termeinek néhány lakója és egy-két gyermeke számára a palota tágas, levegős, virágos parkja adott szabadságot, könnyedséget, fényt, levegőt, kedvet, addig a proletárgyermekek nehéz, egészségtelen levegőjü oduiban szenvedtek és sápadtak beteges szintűre. Most végre fordult a kerék és ütött a megálmódott fölszabados órája: a gonosz kevesek igáját az öntudatra ébredt proletármilliók lerázták magukról. És most a nagy, fölháborító igazság-

talanságok megbíráltatnak és jóvátertetnek. A jólét, a szépség, az élet azoké kell hogy legyen, akik azt munkájukkal megteremtették. Hány ember volt ebben a nagyvárosban is, akik a legszomorubb és legnehezebb nyomorban tengődtek és akiknek gyermekei rongyosan, mezítláb, térre, levegőre és napfényre vágyva, bámulva és kizártan nézték a magas köfalakkal és hatalmas vasrácsokkal elkerített pompás parkjait a gögös uri palotáknak, ahonnan elűzték őket és megverték, ha egy virág felé nyultak, hogy megszagolják pompás illatát vagy gyönyörködjenek a természet színes, szép csodáiban. Az alig néhány napos proletárurolom az életnek mindezeket a lekötött, kisajátított, a dolgozóktól elrabolt javait és szépségeit gyors és nagyszerű forradalmi intézkedéseivel mind fölszabadítja. Ugyanakkor, amikor a fölhalmozott anyagi javakat a dolgozóknak juttatja, az élet szépségeit is biztosítani akarja számukra. Az új ember szép és erős kell hogy legyen mindenben: testben és lélekben egyformán. A színház már az onnan eddig kizárt dolgozóknak fog ezután szórakozást, gyönyörködést nyújtani a művészet alkotásaiban. Sorra kerül majd minden. A főváros forradalmi népbiztosai most a paloták zárt kertjeire nézve hoztak fölszabadító határozatot, amely a dolgozóknak és a dolgozók most még sápadt gyermekeinek adja a tágas, levegős, pihenést nyújtó parkokat. Elrendelik, hogy a jelenleg elzárt nagyobb területű kertek közül egyelőre a *Nemzeti Palota* kertje, az *Orczy-kert*, a belvárosi *Károlyi-kert*, a budai *Kardosonai kert* palotamögötti részei és a gazdasági célra igénybe nem vett és játszótér-

nek alkalmas összes telkek *azonnal megnyitassanak és a közönség üdülésére reggeltől estig nyitvatartassanak.* Intézkedés történt arra nézve is, hogy a sétatérnek alkalmas magánkertek a legrövidebb idő alatt megnyitassanak. — Azután jön majd a többi. És így lassan, talán már álomszerű, tüneményes gyorsasággal megvalósul majd még a mi életünkben a történelem egyik legszebb és legnagyobb csodája: a világot megváltó szocializmus.